

BECZEK (2) *sb m*

N sg b(e)czek (2).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Dem. od „beg”; tylko jako składnik wyrazu pochodnego od n pers Skanderbeg (2) : Pifał też do nas on wżeteczny Skänderbeczek/ ábych ich wiárę przyiął BielKron 255, 254v.

KN